Р Е Ш Е Н И Е
№ 42548

гр. София, 30.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 51 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5762** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ш. Й., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в [населено място], Р. Т., притежаващ национален паспорт серия U № 33939373, действащ чрез адв. Н. Р., против Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република Б. в Б., Т., по заявление от 10.03.2026 г.

В жалбата се поддържа, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя, отказът е издаден и в нарушение на изискването за форма, съдържащо се в чл.59, ал.2 АПК, като не са ясни мотивите, въз основа на които е издаден акта. Поддържа се, че са налице всички материалноправни предпоставки по чл.24, ал.,1,т.10 от ЗЧРБ за получаване на разрешение за продължително пребиваване като лице, получило право на пенсия и разполагащо с достатъчно средства за издръжка в страната. Прави се оплакване за нарушение на правото на личен живот по чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека /ЕКПЧ/, на чл.17 от ЕКПЧ, както и за непряка дискриминация по чл. 14 от Конвенцията. Твърди се също, че актът е в противоречие с чл. 6 и чл.13 от ЕКПЧ. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на сторените по делото разноски, включително и за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван.

Ответникът – завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република Б. в Б., Т., в съдебно заседание не се явява и не е представляван.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, установи от фактическа страна следното:
С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване, подписан от М. Р. – завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република Б. в Б., Т., е отказана виза тип „D“ на Ш. Й., по подаденото от него заявление от 10.03.2026 г. Правното основание за постановения отказ е чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ, а в допълнителните забележки е отбелязано следното: „При извършена проверка е установено, че апликантът ще заплаща 300 евро наем на месец, а получава пенсия в размер на 394 евро, което е показателно, че чужденецът не разполага с достатъчно средства за издръжка за времето на пребиваване в Р. Б.“.
По делото е представено писмо на началник отдел „Миграция“ при СДВР, в което е изразено отрицателно становище по заявлението за издаване виза на жалбоподателя. Изложени са мотивите, възпроизведени в допълнителни бележки на стандартния формуляр за отказ, а именно, че чужденецът не разполага със средства, с оглед размера на пенсията му и месечния наем за наетото от него жилище.
Представен е и отчет по сметка в търговска банка, видно от който крайният авоар на жалбоподателя е в размер на 40 466.49 лв.
От правна страна
Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес, а доколкото в нея се твърди нарушение на Европейската конвенция за правата на човека, то същата се явява допустима за разглеждане.
По същество жалбата е основателна.
Оспореният отказ е издаден от компетентен орган с оглед представените Заповед № 315/04.11.2024 г. на генералния консул при Генерално консулство на Република Б. - И. и Заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи на Република Б.. Отказът е обективиран в Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим.
Отказът е издаден в изискуемата писмена форма, но е незаконосъобразен поради неспазване на изискванията за мотивиране на акта.
Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той трябва да съдържа посочване на фактическите и правни основания. В случая това изискване е формално изпълнено, но съдържащите се в акта фактически основания са неотносими към правната норма, която е послужила като основание за отказа. Както се спомена, посоченото в акта правно основание е чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ, според който се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Словесното описание на фактическите основания се свежда до това, че апликантът ще заплаща 300 евро наем на месец, а получава пенсия в размер на 394 евро, от което е направен извод, че чужденецът не разполага с достатъчно средства за издръжка за времето на пребиваване в Б.. Посочените фактически обстоятелства кореспондират с основанието за отказ, визирано в чл. 10, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ, а именно - чужденецът няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане. Следователно, налице е противоречие между посочените фактически и правни основания, тъй като визираната от административния орган правна норма не кореспондира с изложените от него факти и обстоятелства. Касае се за различни хипотези: т. 9 се отнася за осигурената издръжка, задължителните застраховки и средства, осигуряващи възможност за обратното завръщане на лицето, а т. 23 предполага установяване на неистинност на конкретен документ/данни (невярно съдържание или неверни

декларации). Двете хипотези съдържат различен фактически състав, поради което административният орган е длъжен да посочи факти и обстоятелства, относими към посочената като основание за отказа правна норма. В случая, в мотивите на акта не се съдържа никакво твърдение, че жалбоподателят е представил документ с невярно съдържание или че е декларирал неверни данни.
На следващо място, видно от приложения по делото отчет по сметка в търговска банка, жалбоподателят разполага с парични средства в размер на 40 466.49 лв. Няма причина да се смята, че същият не може да се издържа с тези средства в допълнение към получаваната от него пенсия. В тази връзка не се доказва и наличието на посоченото фактическо основание за постановения отказ, доколкото по същество се твърди, че Ш. Й. не разполага със средства за издръжката си по време на престоя в Република Б.. Представения отчет е подпечатан с печат на български клон на банката, поради което съдът приема, че по отношение на жалбоподателя не биха били налице пречки да разполага с тези средства. При конкретно установените факти по делото, съдът намира, че нито е доказана липсата на достатъчно средства (според словесното описание в постановения отказ), нито е доказана конкретна неистинност на документ/данни, представени от апликанта (според посочената правна квалификация).
При това положение следва да се приеме, че оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.
С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски. Доказаният размер на направените от жалбоподателя разноски възлиза на 5.11 евро за внесена държавна такса. По отношение на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение, същите не следва да се присъждат, тъй като по делото не е представен договор за правна помощ и съдействие, нито доказателства за реално заплащане на такова възнаграждение и за неговия размер.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд Iсофия - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република Б. в Б., Т., по заявление от 10.03.2026 г. на Ш. Й., гражданин на Република Т.,
ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република Б. в Б., Т., за ново произнасяне по заявление от 10.03.2026 г. при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.
ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република Б. да заплати на Ш. Й., гражданин на Република Т., притежаващ национален паспорт серия U № 33939373, сторените по делото разноски в размер на 5.11 евро.
РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му .

СЪДИЯ: